

Sygn. akt I KK 34/21

POSTANOWIENIE

Dnia 16 marca 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Rafał Małarski

w sprawie **P. Ż.**

skazanego z art. 202 § 3 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron (art. 532 § 3 k.p.k.)

w dniu 16 marca 2021 r.,

wniosku obrońcy o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją

wyroku Sądu Okręgowego w O.

z dnia 14 września 2020 r., sygn. akt II Ka (...),

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w O.

z dnia 20 grudnia 2019 r., sygn. akt II K (...),

p o s t a n o w i ł:

nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Na wstępie należało zauważyć, że samo wniesienie kasacji nie uzasadniało wstrzymania wykonania prawomocnego orzeczenia na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. W nadzwyczajnym środku zaskarżenia, wniesionym od prawomocnego orzeczenia Sądu Okręgowego utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego skazujący P. Ż. na karę 2 lat pozbawienia wolności, obrońca zamieścił wniosek o wstrzymanie wykonania prawomocnego orzeczenia. Wnioskodawca zbagatelizował całkowicie, że uznanie takiego postulatu za zasadny mogło być następstwem zupełnie wyjątkowych względów, których autor w przedmiotowej sprawie nie wykazał. Powołując konieczność odstępstwa od reguły wyrażonej w art. 9 k.k.w., obrońca ograniczył się do stwierdzenia, że skazany jest osobą młodą, a wymierzona kara nadmiernie wysoka. Wykazane okoliczności w żadnym wypadku nie mogły być podstawą do zastosowania instytucji z art. 532 § 1 k.p.k., ponieważ możliwość skorzystania przez skazanego z instytucji unormowanej w tym przepisie łączyć należy z okolicznościami

związanymi z nietrafnością merytoryczną zaskarżonego prawomocnego orzeczenia, nie zaś z okolicznościami związanymi z wiekiem sprawcy i jego stylem życia.

Dlatego orzeczono jak w dyspozytywnej części postanowienia.